

[Jens Thomsen.]

hvor Sindene kommer ud af Ligevægt. Systemet er ikke nyt, vi kender det fra H. C. Andersens Eventyr, især gennem Historien om de 5 smaa Fjer, der blev til 5 Høns. Denne giftige Agitation kan selv i H. C. Andersens Fædreland forgifte den offentlige Mening.

Selv en formelt dannet Mand som det ærede Medlem Hr. Bomholt har forsøgt sig med Metoden fra denne Talerstol. Han var endog saa frimodig at benytte de nationale Strengte, der saa let kommer i Svingning i vore Dage, til sin forblommede underfundige Mistæneliggørelse. Det ærede Medlem tilhører et Parti, der har opdraget sin Ungdom til at hade Navnet Fædreland og til at haane vort dyrebare Bannermærke. Jeg har paa Dybbøl Banker set lange Processioner af socialdemokratiske Børneorganisationer, der gik paa de minderige Steder med hver sit røde Flag uden et eneste Dannebrogflag i hele Skaren. Det gjorde et saa uhyggeligt Indtryk paa mig, at jeg aldrig kan glemme det. Men nu pludselig formaar de Mænd at spænde hele den offentlige Mening for deres politiske Vogn. Det glæder os, at disse Folk ændrer Opfattelse og faar et dansk Sindelag; men naar de vil have Eneret paa at være Danskere, gaar de for vidt. Og hvad nytter det for Resten dem, at de sviner os til? Det forekommer mig, at de ikke styrker deres nationale Værdighed derigennem.

Personer og Partier skal ikke vurderes efter overfladiske Udtalelser, men efter deres Handlinger, og i saa Henseende taler Bondepartiets Handlinger før den 9. April et andet Sprog end Socialdemokratiets. Jeg skal nævne enkelte Eksempler. Bondepartiet handlede værdigt og korrekt, da der ved sidste Valg blev ofret et Folketingsmandat af nationale Hensyn. Den blev handlet værdigt og forstandigt, da Bondepartiet ene af alle Partier gik imod Sanktionerne mod Italien, og da der blev rejst Krav om Udmeldelse af Folkenes Forbund. Det var ogsaa en værdig og aaben Handling, da Bondepartiet paa Tomandshaand bad Statsministeren om at trække sig tilbage, fordi hans Presse og ledende Partimedlemmer havde vist en meget uheldig Optræden over for det nye Tysklands ledende Mænd.

Naar der skal føres vigtige Forhandlinger, har det afgørende Betydning, at der findes det bedst mulige personlige Tillidsforhold mellem de to Parter, der skal føre Forhandlingerne, saa den ene Part ikke ringeagter den anden. Og det er en Ud-

fordring, naar vi vil forlange, at Tysklands ledende Mænd skal føre Forhandling om Danmarks Sag med det Parti og de Mænd, der har vanæret og søgt at skandalisere de Mænd, som vi er kommet i Afhængighedsforhold til. Har vi ikke selv saa megen Takt, at vi kan se det urimelige i disse Forhold og rette dem, er jeg bange for, at de bliver rettet af andre.

Bedst var det, om Statsministeren og hans betroede Mænd selv vilde forstaa de uheldige Forhold og rette dem, medens Tiden er til det. Jeg tror, at de Mænd vilde gavne deres egen og Landets Stilling, hvis de saa stiltfærdigt som muligt trak sig tilbage i anden Linie, saa længe der skal føres livsvigtige Forhandlinger med de Mænd, som de har forhaanet gennem en hadefuld Agitation. Men det er jo ofte saaledes, at de, der befinder sig i en farlig Situation, ikke er i Stand til at bedømme Stillingen nøgternt. Jeg har mange Gange været medvirkende til at ordne Forhold for Folk, der var kommet i økonomiske Vanskeligheder, og jeg har erfaret, at de ikke kan bedømme Stillingen nøgternt. De synes altid, at naar blot den foreliggende Vanskelighed kan overvindes, saa ligger Fremtiden lys og lykkelig. Jeg mindes en Bankdirektørs Udtalelse om en saadan Mand. Bankdirektøren sagde: Ja, Manden har et barnligt Sind, han tror, det hele er en Leg, han har endnu ikke opdaget, at det er bitter Alvor.

Man kan maaske ikke forlange, at de Mænd, der gennem deres tankeløse Handlinger har anbragt sig selv og Landet i en yderst farlig Situation, skal se klart og bedømme Situationen uhildet, men den Fordring kunde man dog stille til Venstre og Konservative, som gennem Samlingsregeringen har animeret de paagældende til fortsat at repræsentere Danmark til Trods for de uheldige Forhold. Der er adskillige Venstre og Konservative, der ser Faren, og jeg vil haabe, de vil gøre en Indsats for at faa de uheldige Forhold rettet, før det er for sent. Til Trods for hele Systempressens heftige Agitation, er der dog Mænd, der indser den skæbnsvangre Fejl, der blev begaaet, da Venstre og Konservative blev spændt for Staunings Vogn.

Det er en yderst farlig Stilling, Samlingsregeringen indtager. Officielt udtaler den, at Danmark beundrer Tysklands Sejr, og at vi skal ind i et Samarbejde under Tysklands Ledelse; men samtidig florerer den mest hadefulde, ufordragelige Agitation mod den nationalsocialistiske Tankegang med Adresse til det ærede Medlem